

Sygn. akt: III RC 305/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 27 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Złotoryi III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Tomasz Popiel

Protokolant : Elżbieta Juszczyk

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2016 roku w Złotoryi na rozprawie sprawy

z powództwa M. W. działającej w imieniu małoletnich F. i H. T. (1)

przeciwko S. T.

o alimenty

I. zasądza alimenty od pozwanego S. T. na rzecz małoletnich powodów F. T. w kwocie po 400 (czteryście) złotych miesięcznie oraz H. T. (1) w kwocie po 600 (sześćset) złotych miesięcznie, płatne do rąk matki małoletnich powodów M. W., z góry do 10 – go dnia każdego kolejnego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 7 grudnia 2015 roku,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanego S. T. na rzecz małoletnich powodów F. T. i H. T. (1) kwotę 1.834 złotych, tytułem zwrotu kosztów procesu, płatną do rąk matki małoletnich powodów M. W.,

IV. nakazuje pozwanemu uiścić na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Złotoryi) kwotę 600 złotych tytułem nie uiszczonych kosztów sądowych i 6 złotych za klauzulę wykonalności,

V. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym do tut. Sądu w dniu 7 grudnia 2015 r. M. W. wniosła o zasądzenie od pozwanego S. T. alimentów na rzecz małoletniego powoda F. T. w kwocie po 700 złotych miesięcznie oraz na rzecz małoletniej powódki H. T. (1) w kwocie po 600 złotych miesięcznie, poczynając od dnia wniesienia powództwa.

W uzasadnieniu pozwu przedstawicielka małoletnich powodów podała, że nie pozostaje z pozwanym w związku małżeńskim, nie mieszkają razem oraz nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego. S. T. nie łoży na utrzymanie dzieci, które pozostają na jej wyłącznym utrzymaniu.

W odpowiedzi na pozew S. T. uznał powództwo o alimenty do kwoty po 400 złotych miesięcznie na rzecz małoletniego F. T. oraz do kwoty po 300 złotych miesięcznie na rzecz małoletniej H. T. (1). Podał, iż obecnie jest osobą bezrobotną, zarejestrowaną w Powiatowym Urzędzie Pracy. Aktywnie poszukuje zatrudnienia. Korzysta z pomocy finansowej rodziców, u których zamieszkuje. W miarę możliwości podejmuje prace dorywcze, z których osiąga dochód w wysokości do 1.000 złotych miesięcznie. Pozwany posiada również obowiązek alimentacyjny wobec małoletniej córki E. T., ustalony na kwotę 350 złotych miesięcznie. Według pozwanego, jego możliwości zarobkowe uniemożliwiają mu łożenie alimentów w żądanej wysokości, a ponadto rodzice winni w równym stopniu pokrywać wydatki niezbędne do prawidłowego wychowania i zaspokajania potrzeb małoletnich.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

F. T. urodził się (...), a H. T. (1) w dniu 23 grudnia 2014 r. Małoletni są dziećmi M. W. i S. T..

Dowód:

- odpisy zupełne aktów urodzenia małoletnich k. 8 i 9

Rodzice małoletnich nigdy nie byli w związku małżeńskim. Obecnie nie mieszkają razem oraz nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego. Małoletni powodowie pozostają pod pieczęcią matki M. W..

Przedstawicielka powodów zamieszkuje wraz nimi w domu jednorodzinnym. Z tego tytułu ponosi koszty związane z jego utrzymaniem tj. energią elektryczną w wysokości 220 złotych miesięcznie, wodą w wysokości 50-60 złotych miesięcznie, wywozem nieczystości w wysokości 11 złotych miesięcznie oraz zakupem opału w wysokości 6.000 - 7.000 złotych rocznie. Ponadto, podatek od nieruchomości wynosi 500 złotych rocznie, ubezpieczenie domu 1.350 złotych za trzy lata.

M. W. prowadzi obecnie sklep spożywczo - monopolowy w C. oraz sklep z sukniami ślubnymi w L.. Z tego tytułu osiąga dochód w wysokości 2.500 - 3.000 złotych miesięcznie. Do grudnia 2015 r. utrzymywała się z zasiłku macierzyńskiego w wysokości około 4.000 złotych miesięcznie. Przedstawicielka powodów w 2015 r. zakupiła nieruchomość gruntową, na której buduje dom weselny. Z tego tytułu zaciągnęła kredyt w wysokości 150.000 złotych.

Małoletni F. T. ma prawie 4 lata. Uczęszcza do przedszkola. Jest zdrowy. Usprawiedliwione potrzeby dziecka wynoszą około 800 złotych miesięcznie. Składają się na nie wydatki związane z zakupem pożywienia w wysokości 350 złotych miesięcznie, zakupem ubrań w wysokości 250 złotych miesięcznie, zakupem środków czystości w wysokości 100 złotych miesięcznie oraz opłata za przedszkole w wysokości 140 złotych miesięcznie.

Małoletnia H. T. (1) ma 1,5 roku. Jest zdrowa. W czasie kiedy M. W. pracuje dziecko pozostaje pod pieczęcią opiekunki. Usprawiedliwione potrzeby dziecka wynoszą około 2.000 złotych miesięcznie. Składają się na nie wydatki związane z zakupem pożywienia w wysokości 350 złotych miesięcznie, zakupem ubrań w wysokości 200 złotych miesięcznie, zakupem środków czystości w wysokości 100 złotych miesięcznie oraz koszty opiekunki w wysokości 1.350 złotych miesięcznie.

Dowód:

- zaświadczenie o zasiłku macierzyńskim k. 11
- umowa o opiekę k. 14
- umowa o opiekę przedszkolną k. 129-132
- faktury oraz potwierdzenia płatności przedłożone przez powódkę k. 16- 21, 25-78, 109- 119,175-193, 197-208, 212-245, 280-312,
- informacja o wysokości zadeklarowanego dochodu k. 263-277

- przesłuchanie powódki k. 257 -258

Pozwany S. T. ma 36 lat. Z zawodu jest tokarzem - ślusarzem. Oprócz małoletnich powodów ma na utrzymaniu jeszcze jedno dziecko E. T., na którą łoży alimenty w wysokości 350 złotych miesięcznie. Obecnie zamieszkuje u swoich rodziców, którzy pomagają mu finansowo. Jest zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy, jako osoba bezrobotna. Podejmuje prace dorywcze jako hydraulik oraz elektryk. Jest w trakcie uzyskiwania uprawnień elektrycznych oraz

gazowych. Z tytułu prac dorywczych uzyskuje dochód w wysokości 1.000-1.800 złotych miesięcznie. Utrzymuje kontakt z małoletnimi, które zabiera okresowo do siebie.

Dowód:

- zaświadczenie z PUP k. 164, 253, 278, 320
- kserokopia wyroku SO w Legnicy w sprawie I RC (...) k. 165
- zeznania świadka A. T. k. 248
- zeznania świadka H. T. (2) k. 248-249
- przesłuchanie pozwanego k. 258

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Na samym wstępie należy stwierdzić, iż obowiązek alimentacyjny pozwanego S. T. względem małoletnich powodów F. i H. T. (1) nie był sporny. Pozwany uznał bowiem powództwo co do zasady. Sporna pomiędzy stronami pozostawała jedynie wysokość przedmiotowego obowiązku.

Zgodnie z art 135 § 1 i 2 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Zatem zakres obowiązku alimentacyjnego zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Górna granica świadczeń alimentacyjnych są zawsze zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, choćby nawet nie zostały w tych granicach pokryte wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentacji.

Zdaniem Sądu, na realizację usprawiedliwionych potrzeby małoletniego powoda F. T. potrzeba jest kwota 800 złotych miesięcznie, natomiast na realizację usprawiedliwionych potrzeby małoletniej powódki H. T. (1) konieczna jest kwota 2.000 złotych miesięcznie. Powyższe zostało ustalone w oparciu o zeznania M. W., przedłożone przez nią dokumenty, ale przede wszystkim zasady doświadczenia życiowego. Należy również wskazać, że pomimo różnicy wieku pomiędzy małoletnimi powodami to potrzeby H. T. (1) są znacząco większe od F. T.. Jest to spowodowane wydatkami związanymi z sprawowaniem pieczy nad dzieckiem przez opiekunkę pod nieobecność matki. W ocenie Sądu, biorąc pod uwagę wiek dziecka, jego miejsce zamieszkania oraz charakter pracy M. W. należy uznać, że wydatki te należą do usprawiedliwionych.

Jak wynikało z materiału dowodowego, w szczególności zeznań pozwanego S. T. oraz zeznań świadków A. i H. T. (2), pozwany pracuje obecnie jedynie dorywczo, a poszukiwanie stałego zatrudnienia ogranicza do oczekiwania na ofertę ze strony Powiatowego Urzędu Pracy. Zgodnie z zeznaniami pozwanego jego miesięczne zarobki mieszczą się w granicach od 1.000 do 1.800 złotych. Zdaniem Sądu, pozwany nie wykorzystuje w pełni swoich możliwości zarobkowych.

W zakresie możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego - w art. 135 § 1 kro - ustawodawca ustanawia zasadę zgodnie z którą przy ustalaniu wysokości świadczeń alimentacyjnych należy brać pod uwagę nie faktycznie uzyskiwany przez pozwanego dochód, ale taki, który leży w granicach możliwości dla niego do osiągnięcia. Przez pojęcie „możliwości zarobkowe i majątkowe” należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i te dochody, które osoba zobowiązana może i

powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Pozwany S. T. jest młodą i zdrową osobą. Z zawodu jest tokarzem - ślusarzem. Wykonuje również prace hydrauliczne i elektryczne. Jest w trakcie zdobywania stosownych uprawnień. Mając na uwadze powyższe - w ocenie Sądu - możliwości zarobkowe pozwanego pozwalają mu na osiągnięcie miesięcznego dochodu w wysokości 3.000 złotych. Kwota ta pozwoliłaby pozwanemu łożyć zasadzonych alimentów bez uszczerbku własnego utrzymania.

Sąd nie stracił z uwagi okoliczności, iż pozwany ma na utrzymaniu jeszcze jedno dziecko E. T.. Ta okoliczność niewątpliwie ogranicza możliwości alimentacyjne pozwanego względem małoletnich powodów, albowiem każde z dzieci S. T. ma prawo do równej stopy życiowej. Z tego powodu Sąd uznał, że pozwany może pokrywać jedynie połowę usprawiedliwionych i osobistych potrzeb małoletnich F. T. oraz H. T. (1). W pozostałym zakresie przedmiotowe koszty będzie musiała ponieść M. W., która posiada niewątpliwie większe możliwości zarobkowe od pozwanego.

O kosztach postępowania Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 100 kpc stosownie do wysokości, w jakiej zostały one poniesione przez każdą ze stron i stopnia uwzględnienia powództwa. M. W. wygrała powództwo w 77 % i w tym zakresie mogła domagać się zwrotu kosztów procesu w postaci wynagrodzenia swojego pełnomocnika określonego w § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Sąd zastosował powyższe rozporządzenie, albowiem niniejszą sprawę wniesiono przez 1 stycznia 2016 r. Pozwany wygrał sprawę jedynie w 23 % i dlatego tylko w tym zakresie mógł domagać się zwrotu kwoty określonej w § 7 pkt 11 powyższego rozporządzenia.

O nie uiszczonych kosztach sądowych orzeczono na podstawie art 113 ust 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, a o rygorze natychmiastowej wykonalności na podstawie art 333 § 1 pkt 1 kpc.